

Sygn. akt I CSK 1888/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa V. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko V.1 spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

i M. N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 29 lipca 2021 r., sygn. akt I AGa 126/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 lipca 2021 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, oddalającego powództwo o przeproszenie i zapłatę zadośćuczynienia.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia wywiodła strona powodowa, zaskarżając je „(...) w części dotyczącej naruszenia dóbr osobistych przez V. sp. z o.o. z/s w W., naruszenia dóbr osobistych przez M. N. oraz zapłaty przez V. sp. z o.o. z/s we W. kwoty 52 000 zł (...) za naruszenie dóbr osobistych V.1 sp. z o.o. (...).”

Pozwani nie złożyli odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1).

W orzecznictwie przyjmuje się, że określenie zakresu zaskarżenia powinno być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Niedopuszczalne jest, by konieczne było określanie zakresu zaskarżenia na podstawie złożonych zabiegów interpretacyjnych. Jeśli zaskarżenie dotyczy tylko części orzeczenia sądu drugiej instancji, skarżący powinien jasno i precyzyjnie określić, jaką część orzeczenia zaskarża (zob. m.in. postanowienia SN z 18 maja 2018 r., IV CSK 616/17; z 7 czerwca 2017 r., II PZ 7/17; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15; z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13).

Skarżąca wymogów powyższych nie spełniła. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej Spółki oraz M. N. kwoty 75 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych oraz przeprosin o wskazanej w pozwie treści i formach. Zgodnie z ustaleniami Sądu drugiej instancji, w apelacji złożonej od orzeczenia Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła wyrok Sądu pierwszej instancji co do pozwanej Spółki do kwoty 52 000 zł i co do pozwanego M. N. do kwoty 9 000 zł oraz w zakresie żądań niemajątkowych. W skardze kasacyjnej wskazano natomiast, że wyrok Sądu odwoławczego zostaje zaskarżony „(...) w części dotyczącej naruszenia dóbr osobistych przez V. sp. z o.o. z/s w W., naruszenia dóbr osobistych przez M. N. oraz zapłaty przez V. sp. z o.o. z/s w W. kwoty 52 000 zł (...) za naruszenie dóbr osobistych V.1 sp. z o.o. (...).”.

Tak określony zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji, zwłaszcza w zestawieniu ze zmieniającym się zakresem żądań powodowej Spółki w toku sprawy, nie pozwala na proste ustalenie, jaka część orzeczenia Sądu odwoławczego została w rzeczywistości zakwestionowana. Przede wszystkim zaznaczyć bowiem należy, że przedmiot sporu w sprawie stanowiła wyłącznie kwestia naruszenia dóbr osobistych strony powodowej i podstawą faktyczną

wszystkich wysuwanych roszczeń było naruszenie takich dóbr. Jeśli zatem powódka zaskarża orzeczenie „w części dotyczącej naruszenia dóbr osobistych (...)”, to w istocie kwestionuje wyrok w całości. Jeśli natomiast wolą skarżącej było zakwestionowanie orzeczenia w zakresie dotyczącym niektórych roszczeń niemajątkowych lub niektórych roszczeń majątkowych, to jej obowiązkiem było precyzyjnie wskazanie, oddalenie którego ze wskazanych żądań kwestionuje. Obecny kształt skargi nie pozwala na proste ustalenie rzeczywistych intencji skarżącej. Sąd Najwyższy nie jest natomiast uprawniony do dokonywania interpretacji skargi kasacyjnej ponad to, co wynika z jej literalnego brzmienia, ani odczytywania prawdopodobnego zamiaru strony.

W związku z powyższym skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

[as
a]